

НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра менеджменту зовнішньоекономічної діяльності підприємств

ТИПОВІ ТЕСТИ

з дисципліни «Ділове адміністрування»

Галузь знань: 07 «Управління та адміністрування»

Спеціальність: 073 «Менеджмент»

ОПП: «Менеджмент організацій і адміністрування
(за видами економічної діяльності)»

ДІЛОВЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ЗБІРНИК ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

Збірник тестових завдань з дисципліни «Ділове адміністрування» розроблено для студентів, які здобувають освітній ступінь «магістр» за галуззю знань 07 «Управління та адміністрування».

Методична розробка спрямована на оцінювання досягнутого студентами рівня теоретичних знань під час проведення поточного і модульного контролю знань та при складанні завдань для підсумкового заліку чи екзамену з дисципліни.

До збірника включено тестові завдання, що охоплюють всі теми за програмою дисципліни. Кожне тестове завдання містить 4 варіанти відповідей, одна з яких є правильною. Правильні відповіді на тестові питання студенти повинні знаходити самостійно на підставі опрацювання ними списку рекомендованих джерел.

Список рекомендованих джерел для підготовки студентів до проведення тестування наведено в кінці збірника.

Тема 1. МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ

1. *Організаційна структура управління – це:*

1. Сукупність всіх виробничих, невиробничих та управлінських підрозділів підприємства.

2. Внутрішній устрій підприємства, який характеризує склад підрозділів та систему зв'язків, підпорядкованість та взаємодії між ними.

3. Форма системи управління, яка визначає склад, взаємодії та підпорядкованість її елементів.

4. Сукупність складників об'єкта, які мають підпорядкований допоміжний характер та забезпечують умови для нормальної діяльності.

2. *Засновниками теорії справедливості є:*

1. С.Адамс.

2. А.Маслоу.

3. В.Врум.

4. Г.Форд.

3. *Система стратегічних цілей підприємства визначається:*

1. Кон'юнктурою ринку.

2. Умовами державного регулювання.

3. Поведінкою підприємств-конкурентів.

4. Місією підприємства.

5. *До основних економічних функцій держави відносяться:*

1. Створення необхідної правової бази.

2. Розробка та сприяння здійсненню стратегії економічного розвитку національного господарства.

3. Регулювання інноваційних процесів та інвестиційної діяльності.

4. Планування оперативної діяльності суб'єктів економічних відносин.
6. *Яка група показників якості продукції відображає ступінь використання винаходів при проектуванні виробів?*
 1. Показники призначення.
 2. Економічні показники.
 3. Ергономічні показники.
 4. Патентно-правові показники.
7. *Максимальна ціна товару визначається:*
 1. Величиною попиту на товар.
 2. Цінами конкурентів на аналогічний товар.
 3. Найвищим рівнем сукупних витрат.
 4. Монопольним статусом виробника.
8. *Мінімальна ціна товару визначається:*
 1. Місткістю ринку товару.
 2. Рівнем сукупних витрат підприємства.
 3. Коефіцієнтом еластичності попиту.
 4. Рівнем змінних витрат.
9. *Раціональне використання робочого часу призводить до:*
 1. Використання методів менеджменту.
 2. Наукового розподілу праці.
 3. Використання принципів менеджменту.
 4. Додержання принципу економії праці.
10. *Ринки досконалої та монополістичної конкуренції мають спільну рису:*
 1. Випускають диференційовані товари.
 2. На ринку оперує безліч продавців.
 3. Випускають однорідні товари.
 4. Ринкова поведінка кожної фірми залежить від реакції її конкурентів.
11. *Практика сучасного господарювання свідчить про наявність організаційно-структурних проблем створення і функціонування міжнародних спільних підприємств, а саме:*
 1. Відсутність і недосконалість необхідних законодавчих актів.
 2. Не сприйняття певними прошарками суспільства окремих форм іноземної участі у суспільному підприємстві.
 3. Недостатньо активне входження України в міжнародні політичні та економічні структури.
 4. Відсутність активно діючої системи реальних економічних стимулів.
12. *Хто такі менеджери?*
 1. Соціальний прошарок людей у сучасній ринковій структурі.
 2. Люди, що мають владу по відношенню до власників капіталу.
 3. Наймані професійні управляючі.
 4. Управляючі, які мають спеціальну підготовку.

13. При проектуванні структури апарату управління необхідно:

1. Визначити склад завдань управління.
2. Провести аналіз рішень, що приймаються.
3. Розподілити повноваження по посадах.
4. Встановити відносини між робітниками апарату управління.

14. Ефективність виробничо-господарської діяльності характеризує:

1. Рівень прибутковості виробництва.
2. Показник фінансової стійкості.
3. Ступінь використання трудових ресурсів.
4. Рівень поточних витрат на виробництво.

15. За якими ознаками формується команда вищого керівництва?

1. За ознакою особистої відданості директору.
2. За досвідом роботи на керівній посаді.
3. Відповідальності за досягнення відповідної цілі.
4. Рівню кваліфікації у даній сфері діяльності.

16. *Методи аналізу внутрішніх змінних підприємства при встановленні цілей*
це:

1. Метод декомпозиції цілей.
2. Метод забезпечуючих умов.
3. Метод експертних оцінок.
4. Метод мозкового штурму.

17. *Виплати матеріальної допомоги працівникам підприємства по тимчасовій непрацездатності належать до:*

1. Фонду основної заробітної плати.
2. Фонду додаткової заробітної плати.
3. Фонду матеріального стимулювання.
4. Виплат, що не належать до складу коштів, які спрямовуються на споживання.

18. *При формуванні дерева цілей дотримуються таких правил:*

1. Засоби і способи досягнення цілей обумовлені самими цілями.
2. Цілі нижчого порядку є засобами досягнення цілей вищого рівня.
3. Кожна складна ціль повинна розбиватись на під-цілі.
4. Встановлювати ієрархічність цілей.

19. *Яка ознака лежить в основі поділу основних фондів на активну і пасивну частини?*

1. Паспортна продуктивність.
2. Цільове призначення.
3. Ступінь спрацьованості.
4. Характер участі у виробничих процесах.

20. *Широкомасштабною формою міжнародного бізнесу з відносно високим рівнем інтернаціоналізації є:*
1. Виконання окремих зовнішньоекономічних операцій.
 2. Різноманітна промислова кооперація.
 3. Спільне підприємництво.
 4. Комплекс територіально-виробничих і багатосторонніх зв'язків.
21. *Які функції виконують допоміжні цехи на підприємстві?*
1. Виготовляють продукцію, що визначає профіль і спеціалізацію підприємства.
 2. Виконують роботи, які забезпечують необхідні умови для нормального перебігу основних і допоміжних виробничих процесів.
 3. Займаються переробкою та виготовленням продукції з відходів основного виробництва.
 4. Займаються утилізацією відходів виробництва.
22. *Показники якості вироблення продукції характеризують:*
1. Рівень дефектності продукції.
 2. Відповідність готового виробу вимогам нормативно-технічної документації.
 3. Технічний рівень продукції.
 4. Естетичні властивості виробу.
23. *Що таке комерційний ризик і його складові?*
1. Ризик власника.
 2. Ринковий ризик.
 3. Управлінський ризик.
 4. Фінансовий ризик.
24. *Що є предметом і результатом діяльності менеджера?*
1. Управлінське рішення.
 2. Інформація.
 3. Документи.
 4. Заробітна плата.
25. *Виробничий процес - це:*
1. Сукупність взаємопов'язаних дій людей, засобів праці та сил природи, потрібних для вироблення продукції.
 2. Процес безпосереднього вироблення основної продукції підприємства.
 3. Сукупність дій із зміни та визначення стану предмета праці.
 4. Процес, який здійснюється під впливом сил природи.
26. *Ліквідація фірми є вигіднішою за її експлуатацію, якщо ринкова вартість фірми:*
1. Нижча за ліквідаційну вартість активів.
 2. Нижча за суму зобов'язань кредиторам.
 3. Дорівнює сумі сукупних активів фірми.

4. Нижча за балансову вартість активів фірми.

27. Джерелом влади є:

1. Право керівництва наказувати і карати підлеглих.
2. Експертні знання і їх прояв.
3. Контроль над комунікаційною мережею і інформацією.
4. Можливість керівника винагороджувати підлеглого.

28. Які вимоги визначають реалізацію прийнятого управлінського рішення?

1. Організація виконання рішення і оцінка результатів.
2. Особисті якості менеджера, який приймає рішення.
3. Розмір фінансування і забезпеченості ресурсами.
4. Якість прийнятого рішення.

29. Конверсія виробництва - це:

1. Повне перепрофілювання частини виробничого потенціалу підприємства на виробництво іншої продукції під впливом докорінної зміни ринкового середовища.

2. Процес органічного поєднання в одному підприємстві багатьох виробництв, що належать до різних галузей промисловості.

3. Процес одночасного розвитку багатьох технологічно не пов'язаних між собою видів виробництва, значного розширення номенклатури і асортименту виробів підприємства.

4. Процес усупільнення виробництва шляхом збільшення розмірів підприємств, зосередження робочої сили, засобів виробництва і випуску продукції на все більш великих підприємствах.

30. При визначенні ступеня ймовірності банкрутства підприємства слід враховувати:

1. Організаційну структуру підприємства.
2. Потреби споживчого ринку.
3. Специфіку певної галузі або підгалузі.
4. Загальний обсяг виробництва продукції підприємством.

31. Планування довгострокових інвестицій відноситься до:

1. Виробничого менеджменту.
2. Фінансового менеджменту.
3. Проблемам загального менеджменту.
4. Інноваційного менеджменту.

32. Реструктуризацію підприємства можна здійснити шляхом:

1. Об'єднання підприємств з утворенням нової юридичної особи.
2. Створення холдингової компанії з дочірніми підприємствами.
3. Перепрофілювання підприємства.
4. Виділення окремих структурних підрозділів з утворенням нових юридичних осіб.

33. *Коротке викладення основних завдань, що потребують навичок і повноважень різних посад в організації - це:*

1. Професіограма.
2. Характеристика.
3. Планування праці.
4. Посадова інструкція.

34. *Підприємство реалізує товар за роздрібними цінами. Вкажіть елементи, що не включає така ціна:*

1. Вартість оборотних виробничих фондів.
2. Зарплата працівників.
3. Амортизаційні відрахування.
4. Витрати, пов'язані з транспортуванням товару.

35. *Сфера діяльності стратегічного менеджменту:*

1. Сфера послуг.
2. Сфера виробництва.
3. Будь-яка сфера діяльності, пов'язана з ризиком.
4. Визначення потенційних можливостей фірми.

36. *Які дії потрібно здійснити, щоб ідея перетворилась в сферу бізнесу?*

1. Продати ідею особі, яка втілить її в життя.
2. Придбати ліцензію, зареєструвати підприємство і почати діяти.
3. Провести оцінку можливостей реалізації ідеї.
4. Розробити бізнес-план реалізації ідеї.

37. *Довгострокове державне регулювання економіки - це вплив держави на:*

1. Обсяг і структуру інвестицій.
2. Рівень доходів населення.
3. Досягнення рівноваги між попитом і пропозицією.
4. Обсяг грошової маси в економіці.

38. *Команда вищого керівництва формується з:*

1. Людей думки.
2. Людей дії.
3. Осіб, що вміють працювати з людьми і мають досвід керівної роботи.
4. Людей, що знають ринки.

39. *До організаційно-економічних чинників, що не впливають на рівень ефективності використання капітальних вкладень, відносяться:*

1. Технологія виробництва.
2. Поліпшення структури капітальних вкладень.
3. Конкуренція.
4. Застосування більш прогресивних видів сировини та матеріалів.

40. Нематеріальні активи підприємства оцінюються за їхньою собівартістю, якщо:
1. Нематеріальні активи створені самим підприємством і є його власністю.
 2. Нематеріальні активи купуються в процесі діяльності підприємства.
 3. Підприємство купує ліцензію на використання ноу-хау.
 4. Керівництво підприємства вирішило продати будь які свої нематеріальні активи.
41. Зниження купівельної спроможності населення є:
1. Позитивною тенденцією зміни параметрів попиту.
 2. Негативною тенденцією зміни параметрів попиту.
 3. Позитивною зміною у конкурентному середовищі.
 4. Негативною тенденцією у конкурентному середовищі.
42. Функції управління – це:
1. Групування завдань для визначення видів робіт.
 2. Делегування повноважень, розподіл відповідальності, визначення кількості рівнів в ієрархії управління.
 3. Створення організаційного клімату, який спонукає працівників активно працювати для досягнення мети організації.
 4. Побудова єдиної організаційної системи, що забезпечує внутрішнє узгодження всіх елементів організації, адаптацію до змін зовнішнього середовища.
43. Комунікація – це:
1. Обмін інформацією, на основі якої керівник отримує дані, необхідні для прийняття рішень і доводить їх до працівників організації.
 2. Спілкування за допомогою слів, букв, символів, жестів.
 3. Спосіб, за допомогою якого висловлюється відношення одного працівника до знань і розумінь іншого, досягається довіра, взаємне сприйняття поглядів тощо.
 4. Процес, пов'язаний з між-особистим і організаційним спілкуванням при передачі інформації як в середині організації, так і з зовнішнім середовищем.
44. В системі планування бізнес-плани відносяться до
1. Перспективних планів.
 2. Оперативних планів.
 3. Поточних планів.
 4. планів розвитку.
45. Випуск продукції, не пов'язаної з основним виробництвом, для підтримки фінансової стабільності підприємства називається
1. Інноваційною діяльністю.
 2. Деморалізацією.
 3. Диверсифікацією.
 4. Переорієнтацією спеціалізації.

46. Підприємство при відборі цільових ринків застосує:

1. Розробку товару.
2. Встановлення цін на товари.
3. Відбір сегментів ринку.
4. Позиціонування товару на ринку.

47. Сутність функції мотивації в менеджменті полягає в

1. Процесі заохочення працівників до інтенсивної праці через матеріальне стимулювання.
2. Підвищенні ступеню задоволення персоналу працею через моральні стимули.
3. Своєчасній оцінці діяльності персоналу.
4. Процесі спонукання людей до активних дій по досягненню цілей організації шляхом задоволення їх потреб.

48. Децентралізація управління означає

1. Підвищення рівня розподілу праці в організації.
2. Збільшення кількості структурних підрозділів в організації.
3. Застосування великої кількості правил і норм, що регламентують діяльність працівників.
4. Участь працівників у процесі підготовки і прийняття управлінських рішень.

49. Якщо арбітражний суд визнає підприємство банкрутом, то в останню чергу задовольняються

1. Вимоги кредиторів, не забезпечені заставою.
2. Вимоги кредиторів, забезпечені заставою.
3. Вимоги по державних податках.
4. Вимоги по місцевих податках.

50. Об'єктом оподаткування прибутковим податком для громадян, що займаються підприємницькою діяльністю, є

1. Доходи, одержані в грошовій і натуральній формі.
2. Доходи, одержані в грошовій формі.
3. Доходи, одержані в натуральній формі.
4. Чистий дохід, тобто різниця між валовим доходом та документально підтвердженими витратами.

51. Характер і зміст управління виробництвом визначається

1. Державою, її законами.
2. Керівництвом підприємства.
3. Формою власності на засоби виробництва.
4. Виробничими відносинами і економічними законами.

52. Посадова інструкція включає такі розділи

1. Освіта, стаж роботи, кваліфікація.
2. Загальні положення, фаховий рівень, кваліфікація.
3. Загальні положення, освітній і фаховий рівні.

4. Загальні положення, посадові обов'язки, права, відповідальність.

53. Основним документом, який регулює виробничі і трудові відносини, питання соціального розвитку і охорони праці на підприємстві, є

1. Штатний розклад.
2. Виробничо-фінансовий план.
3. Статут підприємства.
4. Колективний договір.

54. Метод управління за цілями дозволяє об'єднати функції

1. Планування і мотивації.
2. Контролю і мотивації.
3. Організації і контролю.
4. Планування і контролю.

55. Операційний менеджмент – це:

1. Менеджмент виробничих процесів, що перетворюють сировину на товари та послуги.
2. Діяльність, спрямована на організацію виробничих процесів.
3. Діяльність, спрямована на управління в сфері сервісу.
4. Сукупність стратегій і методів, спрямованих на підвищення ефективності виробництва.

56. Життєвий цикл товарів (послуг) можна визначити як

1. Час від проектування товару до його витіснення з ринку.
2. Час, необхідний для зміни одного товару на ринку іншим.
3. Процес впровадження товару на ринок.
4. Процес насичення ринку товарами.

57. Антимонопольне законодавство, що діє у багатьох країнах, спрямоване на забезпечення

1. Повної зайнятості.
2. Економічної свободи.
3. Умов конкуренції.
4. Споживачів суспільними товарами і послугами.

58. Банкрут – це юридична особа

1. Не спроможна своєчасно задовольнити вимоги кредиторів.
2. Не спроможна своєчасно сплатити податки.
3. Проти якої порушено справу про банкрутство.
4. Боржник, що перебуває у процесі ліквідації.

Тема 2. «КОРПОРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ»

1. *Визначте негативні наслідки конкуренції:*

1. Сприяє розвитку НТП.
2. Веде до покращення якості продукції й обслуговування споживачів.
3. Є важливим фактором монополізації економіки.
4. Примушує економити ресурси, сприяє зниженню цін.

2. *Які із цих форм об'єднань підприємств можна віднести до вищих форм?*

1. Пули.
2. Конвенції.
3. Ринги.
4. Концерни.

3. *Яке з визначень корпорації є правильним?*

1. Це об'єднання, у якому підприємства, що входять до його складу, втрачають свою комерційну самостійність.

2. Це об'єднання, де учасники втрачають не тільки комерційну, а й виробничу самостійність.

3. Це об'єднання формально самостійних підприємств різних галузей виробництва, транспорту, торгівлі, банків і страхових компаній на основі повної фінансової залежності від власників контрольного пакету акцій.

4. *На яких засадах можуть утворюватися об'єднання підприємств за законодавством України?*

1. Примусово.
2. Добровільно.
3. За власним бажанням.
4. За законодавством України.

5. *Визначте переваги корпорації:*

1. Можливість для зловживань.
2. Довговічність.
3. Залучення коштів домогосподарств.
4. Обмежена відповідальність.

6. *Предметна спеціалізація — це:*

1. Випуск окремих частин, деталей або напівфабрикатів.

2. Створення або виділення окремих галузей, підприємств, що випускають певну готову продукцію.

3. Це підприємства, діяльність яких пов'язана з виконанням певних допоміжних функцій.

4. Концентрація виробництва однорідної продукції на підприємствах об'єднання.

7. Уніфікація — це:

1. Процес встановлення обов'язкових правил, норм і вимог щодо продукції та сировини.
2. Погодженість і взаємозв'язок різних сторін щодо виготовлення й споживання продукції.
3. Концентрація виробництва однорідної продукції на підприємствах об'єднання.
4. Приведення різних видів продукції і засобів її виробництва до раціонально мінімальних типорозмірів і форм.

8. Кооперування — це:

1. Процес матеріально-технічного постачання.
2. Поставки комплектуючих.
3. Нарощування випуску певної продукції «на сторону».
4. Спільне з іншими підприємствами виробництво продукції (послуги).

9. Довгострокові відносини у сфері постачання між головним підприємством, яке виготовляє значні обсяги масової продукції, та багатьма малими підприємствами, які працюють на основі подетальної чи технологічної спеціалізації, визначають сутність:

1. Субпідряду.
2. Франчайзингу.
3. Лізингу.
4. Кооперації.

10. На юридичних осіб — порушників законодавства України у сфері операцій із цінними паперами накладаються штрафи за випуск в обіг та розміщення незареєстрованих цінних паперів:

1. У розмірі до 10 000 неоподатковуваних мінімумів або до 150% прибутку.
2. До 1000 неоподатковуваних мінімумів.
3. До 500 неоподатковуваних мінімумів.
4. До 100 неоподатковуваних мінімумів.

11. Юридичні особи в Україні сплачують штрафи за:

1. Випуск в обіг та розміщення незареєстрованих цінних паперів.
2. Діяльність на ринку цінних паперів без спеціального дозволу (ліцензії).
3. Ненадання, несвоєчасне надання або надання свідомо недостовірної інформації.
4. Ухиляння від виконання або несвоєчасне виконання розпоряджень, рішень про усунення порушень щодо операцій із цінними паперами.

12. Метою діяльності Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку є:

1. Встановлення вимог щодо випуску (емісії) та обігу цінних паперів та їх похідних.
2. Інформування про випуск та розміщення цінних паперів.
3. Встановлення порядку реєстрації випуску цінних паперів.
4. Контроль випуску (емісії) та обігу цінних паперів та їх похідних.

13. Недоліки дивізіональних організаційних структур:

1. За наявності декількох організаційних проектів або програм проектні структури приводять до дроблення ресурсів і помітно ускладнюють підтримку і розвиток виробничого і науково-технічного потенціалу компанії як єдиного цілого.
2. Від керівника проекту потрібне не тільки управління всіма стадіями життєвого циклу проекту, але і облік місця проекту в мережі проектів даної компанії.
3. Можливість виникнення між-відділових конфліктів, зокрема, у разі дефіциту централізованого розподілу ключових ресурсів.
4. Невисока координація діяльності відділень (дивізіонів), штабні служби роз'єднані, горизонтальні зв'язки ослаблені.

14. Недоліки проектної структури управління:

1. Зіставлення цілей відділень загальним цілям розвитку компанії, неспівпадання інтересів «верхів» і «низів» в багаторівневій ієрархії.
2. Утруднення здійснення контролю від до низу верху.
3. Посилення особистої відповідальності конкретного керівника як за проект в цілому, так і за його елементи.
4. Спостерігається часткове дублювання функцій.

15. Переваги матричної структури:

1. Інтеграція різних видів діяльності компанії в рамках проектів, що реалізуються, програм.
2. Отримання високоякісних результатів по великій кількості проектів, програм, продуктів.
3. Можливість виникнення між-відділових конфліктів, зокрема, у разі дефіциту централізованого розподілу ключових ресурсів.
4. Невисока координація діяльності відділень (дивізіонів), штабні служби роз'єднані, горизонтальні зв'язки ослаблені.

16. Недоліки матричних структур:

1. Утруднення здійснення контролю від до низу верху.
2. Від керівника проекту потрібне не тільки управління всіма стадіями життєвого циклу проекту, але і облік місця проекту в мережі проектів даної компанії.
3. Завважають досягненню високоякісних результатів, двозначність і втрата відповідальності.
4. При використанні матричної структури виникають труднощі з перспективним використанням фахівців в даній компанії.

17. *Корпорація – це:*

1. Форма організації підприємницької діяльності з огляду на реальну можливість залучення необхідних інвестицій, що передбачає часткову власність учасників (акції) та їхній самостійний статус.

2. Об'єднання комерційних, фінансових, виробничих та інших видів інтересів.

3. Це самостійний вид професійної бізнес-діяльності спеціалізованих фірм, працюючих за контрактом у сфері виявлення, аналізу та розробки пропозицій щодо вирішення визначених проблем.

4. Це об'єднання, у якому підприємства, що входять до його складу, втрачають свою комерційну самостійність.

18. *Структури засновані на виділенні крупних автономних виробничо-господарських підрозділів і відповідних ним рівнів управління з наданням цим підрозділам оперативно-виробничої самостійності – це:*

1. Дивізіонально-регіональні структури управління.

2. Дивізіонально-продуктові структури управління.

3. Дивізіональні (відділові) структури управління.

4. Змішані (гібридні) структури управління.

19. *До переваг глобальноорієнтованої регіональної структури відносять:*

1. Тісний взаємозв'язок з географічними регіонами і високу координацію діяльності в їх рамках.

2. Слабку координацію роботи окремих підрозділів і дублювання їх діяльності.

3. Активізація діяльності керівників проектів і виконавців в результаті формування проектних груп.

4. Посилення особистої відповідальності конкретного керівника як за проект в цілому, так і за його елементи.

20. *Матрична структура має недоліки:*

1. Невисока координація діяльності відділень, штабні служби роз'єднані, горизонтальні зв'язки ослаблені.

2. Структура складна, громізка і дорога не тільки у впровадженні, але і в експлуатації.

3. Формування проектних груп, що не є стійкими утвореннями, позбавляє працівників усвідомлення свого місця в компанії.

4. Всі відповіді вірні.

21. *Під відділенням (дивізіоном) розуміється:*

1. Організаційна одиниця, що має всередині необхідні власні функціональні підрозділи.

2. Огляд структури засобів компанії і його інвестиційної діяльності.

3. Це процес визначення, оцінки й інформації про відхилення дійсних значень від заданих або їхньому збігу і результатах аналізу.

4. Це дії щодо усунення відхилень від об'єктивно обумовлених режимів функціонування компанії, по забезпеченню природних можливостей прояву об'єктивних процесів і тенденцій.

22. *Контроль — це:*

1. Це вивчення і контроль найбільш типових господарських процесів за допомогою статистичних методів.

2. Огляд структури засобів компанії і її інвестиційної діяльності.

3. Це процес визначення, оцінки й інформації про відхилення дійсних значень від заданих або їхньому збігу і результатах аналізу.

4. Це дії щодо усунення відхилень від об'єктивно обумовлених режимів функціонування компанії, по забезпеченню природних можливостей прояву об'єктивних процесів і тенденцій.

23. *Якому виду компаній за розміром властиві класичні лінійно-функціональні структури:*

1. Маленькі.

2. Середні.

3. Великі.

4. Маленькі та частина середніх.

24. *За якими принципами проводиться структуризація компанії за дивізіонами?*

1. Систематичний, регіональний, збутовий.

2. Регіональний, продуктовий, споживчо-орієнтований.

3. Регіональний, систематичний, виробничо-орієнтований.

4. Продуктовий, регіональний, виробничо-орієнтований.

25. *Основним недоліком продуктової структури є:*

1. Принцип єдиноначальності.

2. Унікальність виконуваних робіт кожним працівником.

3. Дублювання робіт.

4. Однакова ставка нарахування заробітної плати.

26. *В якому випадку доцільно використовувати дивізіонально-регіональну структуру?*

1. Діяльність компанії проводиться в одному регіоні за різними стратегіями.

2. Діяльність компанії проводиться в різних регіонах за різними стратегіями.

3. Діяльність компанії проводиться в одному регіоні за однією стратегією.

4. Діяльність компанії проводиться в різних регіонах за однією стратегією.

27. *Якій організаційній структурі характерні невисока координація діяльності відділень, роз'єднаність штабних служб, ослабленість горизонтальних зв'язків?*

1. Лінійно-функціональній.
2. Лінійній.
3. Дивізійній.
4. Матричній.

28. *Характерна відмінна риса організаційної структури матричного типу?*

1. Існує декілька відділів з однаковими функціями.
2. Наявність у працівників одночасно 2-х керівників.
3. Однакова зарплата для всіх членів проектної команди.
4. Вона зникає після року існування.

29. *Двопалатне Правління є унікальною особливістю моделі корпоративного управління:*

1. Японської.
2. Англо-американської.
3. Німецької.
4. Французької.

30. *Корпоративне управління – це:*

1. Право власності на частку у статутному фонді юридичної особи.
2. Механізм регулювання власником руху його корпоративних прав з метою отримання прибутку.
3. Це управління об'єднанням, у якому підприємства, що входять до його складу, втрачають свою комерційну самостійність.
4. Набір взаємопов'язаних бізнес-процедур, що споживають ресурси і в результаті яких виробляється певна група продукції.

31. *Договірні об'єднання, створені для постійної координації господарської діяльності – це:*

1. Концерн.
2. Корпорація.
3. Асоціація.
4. Холдингова компанія.

32. *Процес вивчення, оцінки й інформації про відхилення дійсних значень від заданих або в їхньому збігу і результатах аналізу – це :*

1. Прогнозування.
2. Облік.
3. Планування.
4. Контроль.

33. *Модель, заснована на банківській системі (банки виступають кредиторами, голосуючими агентами, депозитаріями), акціонерах та працівниках це:*

1. Англо-американська.
2. Китайська.

3. Японська.
4. Західноєвропейська.

34. Суб'єкт господарювання, який володіє контрольними пакетами акцій інших (одного або більше) господарюючих суб'єктів – це:

1. Промислово-фінансова група.
2. Холдингова компанія.
3. Корпорація.
4. Асоціація.

35. Модель, що ґрунтується на тісному зв'язку з ключовим банком та фінансово-промисловою мережею (кейрецу) це:

1. Японська.
2. Німецькаю.
3. Китайська.
4. Американська.

36. Планування за змістом в аспекті підприємницької діяльності розрізняють:

1. Загальне і часткове.
2. Стратегічне, тактичне, оперативне.
3. Регулярне, нерегулярне, спеціальне.
4. Внутрішнє і зовнішнє.

37. Контроль за обсягом контролю розрізняють:

1. Оперативний, статистичний, бухгалтерський.
2. Регулярний, нерегулярний, спеціальний.
3. За об'єктом, рішеннями, результатами.
4. Глобальний, контурний, макро-величини, детальний.

38. Існують такі світові моделі корпоративного управління як:

1. Англо-американська, китайська, російська, африканська.
2. Західноєвропейська, німецька, американська.
3. Японська, європейська, китайська, американська.
4. Англо-американська, західноєвропейська, японська.

39. Яким з перерахованих нижче систем управління притаманна концентрація власності в руках кількох осіб?

1. Аутсайдерські.
2. Інтегровані.
3. Дивізіональні.
4. Інсайдерські.

40. Поняття “корпоративна безпека” розглядається як:

1. Інформаційна безпека.
2. Екологічна безпека.
3. Економічна безпека.

4. Інтегральна система взаємозв'язку інформаційної, екологічної, економічної і інвестиційної безпеки.
45. *Характер і зміст корпоративної безпеки визначається як:*
1. Засоби і заходи фізичної безпеки.
 2. Система заходів по забезпеченню стабільної і конкурентноспроможної діяльності.
 3. Засоби по забезпеченню інформаційної безпеки.
 4. Засоби по забезпеченню інвестиційної безпеки.
46. *Характер і зміст функцій безпеки визначається:*
1. Державою і законами.
 2. Керівництвом підприємства.
 3. Формою власності на засоби виробництва.
 4. Виробничими відносинами і економічними законами.
47. *Прибуток між учасниками товариства з обмеженою відповідальністю розподіляються*
1. Пропорційно трудовій участі.
 2. Залежно від часу перебування у товаристві.
 3. За вкладеним капіталом.
 4. За працею і капіталом.
48. *Повну виробничу, комерційну і фінансову самостійність підприємства-учасники мають в таких об'єднаннях, як*
1. Акціонерні товариства.
 2. Корпорації.
 3. Асоціації.
 4. Науково-виробничі об'єднання.
49. *На фондовій біржі продаються такі цінні папери, як*
1. Акції.
 2. Векселі.
 3. Облігації.
 4. Валюта.
50. *Контроль як функція корпоративного менеджменту – це:*
1. Процес визначення, оцінки й інформації про відхилення дійсних значень від заданих.
 2. Вивчення і відстеження найбільш типових господарських процесів за допомогою статистичних методів.
 3. Розробка послідовності дій, що дозволяє досягти бажаного.
 4. Дії щодо усунення відхилень від об'єктивно обумовлених режимів функціонування компанії, по забезпеченню природних можливостей прояву об'єктивних процесів і тенденцій.

Тема 3. «КОРПОРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ 2»

1. Суб'єктами корпоративного управління можуть бути:

1. Окремі громадяни.
2. Власники та менеджмент окремого підприємства.
3. Державні та недержавні органи.
4. Всі зазначені.
5. Тільки б) та в).

2. Цінні папери, обіг яких дозволено на території України, можуть випускатися в таких формах:

1. Тільки в документарній формі.
2. Тільки в без документарній формі.
3. У документарній та без документарній формі.

3. Частина прибутку (платіж), що проводиться на користь власника (довірених осіб власника) корпоративних прав, емітованих юридичною особою внаслідок розподілу частини її прибутку має назву:

1. Дохід.
2. Дивіденд.
3. Рента.
4. Відсоток.

4. Система управління, що характеризується широкою акціонерною власністю, вплив на прийняття рішень більшою мірою залежить від менеджерів, застосування різних форм перехоплення контролю за корпорацією має назву:

1. Аутсайдерська.
2. Інсайдерська.
3. Корпоративна.
4. Функціональна.

5. Сума загальної номінальної вартості статутного фонду, під який випускаються акції, для функціонування акціонерного товариства має еквівалент не менше:

1. 1150 мінімальних заробітних плат.
2. 1200 мінімальних заробітних плат.
3. 1250 мінімальних заробітних плат.
4. 1300 мінімальних заробітних плат.

6. Реєстрація цінних паперів здійснюється:

1. Комісією з цінних паперів та фондового ринку.
2. Міністерством фінансів України.
3. Обласним фінансовим управлінням.

7. Повний контроль над акціонерним товариством можливий при наявності пакета:

1. "25 відсотків плюс 1 акція".
2. "50 відсотків плюс 1 акція".
3. "60 відсотків плюс 1 акція".
4. "75 відсотків плюс 1 акція".

8. За якими акціями сплачуються дивіденди:

1. За акціями, що належать акціонерам.
2. За акціями, що знаходяться на балансі акціонерного товариства.
3. За акціями, що належать акціонерам, знаходяться на балансі товариства, випускатимуться в обіг найближчим часом.

9. Які обмеження є щодо рішення про випуск облігацій акціонерних товариств:

1. Якщо сума випуску облігацій становить більш як 25% розміру статутного фонду.
2. Якщо випуск облігацій здійснюється до повної оплати всіх випущених акцій.
3. Немає ніяких обмежень.
4. Зазначені у пунктах а) і б).

10. Цінний папір без установленого терміну обігу, що засвідчує пайову участь у статутному фонді акціонерного товариства, підтверджує членство в акціонерному товаристві та право на участь в управлінні ним, дає право його власникові на одержання частини прибутку у вигляді дивіденду, а також на участь у розподілі майна при ліквідації акціонерного товариства, має назву:

1. Облігація.
2. Приватизаційний сертифікат.
3. Акція.
4. Вексель.

11. Яку назву має капітал, який представлений цінними паперами акціонерного товариства.

1. Реальний.
2. Фіктивний.
3. Власний.

12. Товариство, при якому всі учасники займаються спільною підприємницькою діяльністю і несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном та особливістю управління якого є те, що ведення справ здійснюється за загальною згодою всіх учасників називається:

1. Повним.
2. Командитним.
3. Відкритим.
4. Закритим.

13. Чи може акціонерне товариство випускати акції для покриття збитків, пов'язаних з його господарською діяльністю?
1. Так.
 2. Ні.
 3. Може, якщо розмір збитків не перевищує 2% статутного фонду.
14. До зовнішніх елементів корпоративного управління не відносяться:
1. Державні органи загальної та спеціальної компетенції.
 2. Механізми ринкового контролю.
 3. Засоби масової інформації.
 4. Норми та процедури взаємовідносин власників.
15. Які фонди є обов'язковими для створення у корпораціях:
1. Фіксований фонд.
 2. Фіксовано-змінний фонд.
 3. Інвестиційний фонд.
 4. Фонд сплати дивідендів.
16. Назвіть окремих орган, який здійснює управління державним корпоративним сектором (державними акціонерними компаніями, державними корпоративними правами тощо)
1. Кабінет Міністрів України.
 2. Фонд державного майна України.
 3. Національна академія наук України.
 4. Правильно зазначені відповіді у пунктах а) та б).
17. Діяльність, яка визнається по купівлі-продажу цінних паперів, що здійснюється торгівцем цінними паперами від свого імені, за дорученням і за рахунок іншої особи має назву:
1. Діяльність з випуску цінних паперів.
 2. Комісійна діяльність з цінних паперів.
 3. Комерційна діяльність по цінних паперах.
18. Інвестиційним фондам заборонено тримати в цінних паперах:
1. Менше 50 відсотків активів інвестиційного фонду.
 2. Менше 70 відсотків активів інвестиційного фонду.
 3. Немає обмежень.
19. Відповідно до законодавства України емітентами можуть бути:
1. Юридичні і фізичні особи.
 2. Держава.
 3. Тільки юридичні особи.
 4. Правильно зазначені відповіді у пунктах а) та б).
20. До складу ревізійної комісії акціонерного товариства можуть входити:
1. Акціонери цього товариства.

2. Члени правління товариством.
3. Члени спостережної ради товариства.
4. Все перераховане вище.

21. *Корпоративний устрій господарського товариства означає, що йому властиві такі атрибути:*

1. Товариство має організаційну єдність.
2. Наявність статутного фонду (капіталу) товариства, розділеного на частки учасників пропорційно внесеним ними внескам.
3. Майно господарського товариства є відокремленим від майна його учасників, інших осіб, а також держави.
4. Господарське товариство несе самостійну майнову відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах закріпленого за ним майна.

22. *Згідно ч. 1 ст. 1 Закону України „Про господарські товариства” визначено, що:*

1. Господарськими товариствами визнаються підприємства, створені на засадах угоди між юридичними особами і громадянами шляхом об'єднання їх майна та підприємницької діяльності з метою отримання прибутку.
2. Господарськими товариствами є юридичні особи, які несуть самостійну майнову відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах закріпленого за ним майна.
3. Поняття „господарське товариство” охоплює декілька самостійних видів комерційних юридичних осіб, характерною рисою яких є те, що їх статутний фонд або капітал поділяється на частки.

23. *Акціонерним визнається товариство, яке:*

1. Має статутний фонд, поділений на визначену кількість акцій рівної номінальної вартості, і несе відповідальність за зобов'язаннями тільки майном товариства.
2. Має статутний фонд, розділений на частки, розмір яких визначається установчими документами, і несе відповідальність у межах вкладів учасників.
3. Займається підприємницькою діяльністю, учасники якого несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном.
4. Статутний фонд якого поділений на частки, визначених установчими документами розмірів. Учасники такого товариства відповідають за його боргами своїми внесками до статутного фонду, а при недостатці цих сум – додатково належним їм майном в однаковому для всіх учасників кратному розмірі до внеску кожного учасника.

24. *Діюче законодавство України закріплює:*

1. Чотири види господарських товариств: акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю та повні товариства.
2. П'ять видів господарських товариств: акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю, повні товариства та командитні товариства.

3. Шість видів господарських товариств: акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю, повні товариства, командитні товариства та субсидіарні товариства.

25. *Згідно з вимогами чинного законодавства вибір певної організаційно-правової форми господарського товариства обмежений:*

1. Для організації фондової біржі чи інвестиційного фонду – лише у формі закритого акціонерного товариства.

2. Створення довірчого товариства – у формі товариства з додатковою відповідальністю.

3. Створення ломбарду – у формі повного товариства.

4. Всі відповіді правильні.

26. *Найбільшою популярністю в Україні користується товариство з обмеженою відповідальністю завдяки:*

1. Простоті створення та обмеженій відповідальності учасників.

2. Придатності для організації як малого, так і великого бізнесу.

3. Спрощений порядок фінансової звітності.

4. Безмитний порядок державної реєстрації.

27. *Одноособові корпорації в Україні можуть створюватись як:*

1. Лише акціонерні товариства, що виникають у процесах приватизації.

2. Акціонерні товариства, що виникають у процесах корпоратизації державних підприємств.

3. Акціонерні товариства, утворені звичайним шляхом двома чи більше особами, але потім викуплені однією особою при утриманні засновниками не менше 25% акцій товариства протягом 2-х років.

4. Акціонерні товариства, що утворені шляхом приватизації комунального майна.

28. *Невелика кількість відкритих акціонерних товариств, створених шляхом заснування, пояснюється:*

1. Складністю та високою вартістю процедури заснування.

2. Низькою інвестиційною активністю населення та юридичних осіб в Україні.

3. Відсутністю вільних коштів на підприємствах, інфляційних процесів та недовіри до акціонерних товариств.

4. Всі відповіді вірні.

29. *На протязі якого періоду з дня подачі всіх документів орган державної реєстрації вносить господарське товариство до Реєстру суб'єктів підприємницької діяльності і видає свідоцтво про державну реєстрацію:*

1. Не пізніше 15 днів.

2. Не пізніше 10 днів.

3. Не пізніше 5 днів.

30. *До установчих документів господарського товариства відносять:*

1. Статут і рішення про випуск акцій, оформлене протоколом.
2. Установчий договір та рішення загальних зборів для виготовлення акцій в бездокументарній формі.
3. Статут і установчий договір, отримання ліцензії, дозволів і патентів.
4. Установчий договір і статут.

31. *Для формування статутного фонду забороняється використання:*

1. Готівкових грошей як первинних внесків.
2. Майна в якості вкладу.
3. Майна, що передається учасниками не тільки у власність, але й у користування господарському товариству.
4. Бюджетні кошти та кошти, отримані в кредит.

32. *Статутний фонд господарського товариства:*

1. Складає певну матеріальну базу, необхідну для початку товариством своєї підприємницької діяльності.
2. Є недоторканим фондом коштів, який забороняється використовувати для поточних потреб товариства.
3. Покликаний відбивати наявність майна або коштів.
4. Показує зобов'язання товариства перед учасниками, які мають безстроковий характер і припиняються лише у випадку ліквідації товариства.

33. *Зміна статутного фонду допускається:*

1. Рішенням загальних зборів акціонерів, причому голосування по даному питанню приймається кваліфікованою більшістю голосів.
2. Лише після внесення повністю всіма учасниками своїх вкладів.
3. При виході з товариства декількох учасників, або при поділі майна між учасниками, при ліквідації господарського товариства.

34. *Згідно Закону „Про господарські товариства” учасники повного товариства:*

1. Відповідають за зобов'язаннями товариства тільки в межах належних їм акцій.
2. Відповідають за його боргами своїми внесками до статутного фонду, а при недостатності цих сум – додатково належним їм майном в однаковому для всіх учасників кратному розмірі до внеску кожного учасника.
3. Несуть солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном.
4. Відповідають за зобов'язаннями товариства усім своїм майном, або не несуть особистої відповідальності за боргами товариства.

35. *За зобов'язаннями товариства не несуть відповідальності:*

1. Учасники командитних товариств.
2. Учасники акціонерних товариств і товариств з обмеженою відповідальністю.

3. Учасники повного товариства і товариства з додатковою відповідальністю.

4. Учасники товариств з обмеженою відповідальністю і товариств з додатковою відповідальністю.

36. *Ознаки що відрізняють акціонерні товариства від інших видів товариств.*

1. Емітент цінних паперів, відкрита діяльність, проста за правовим розповсюдженням форма функціонування.

2. Природа статутного фонду, емітент цінних паперів, відкрита діяльність, стабільність майнової бази, складна система управління.

3. Найбільш коштовна за витратами організаційно-правова форма бізнесу, більш складна система управління, нестабільність майнової бази.

37. *Закрите акціонерне товариство може бути реорганізоване у відкрите:*

1. Шляхом реєстрацій його акцій у порядку передбаченому законодавством про цінні папери і фондову біржу.

2. На підставі рішення загальних зборів акціонерів в присутності представників ДКЦПФР.

3. Шляхом ухвалення рішення установчими зборами товариства, що створюється.

38. *Акціонерні товариства можуть випускати облігації:*

1. На суму не більше 25% від розміру статутного фонду і лише після повної оплати усіх випущених акцій.

2. Законодавча база вітчизняна забороняє випуск акціонерним товариствам облігації.

3. На суму не більше 10% від розміру статутного фонду і лише після повної оплати усіх випущених акцій.

39. *Моніторинг ринку інвестицій в Україну та за її межі, що виконується через фондовий ринок, здійснюється:*

1. Національною депозитарною системою.

2. ДКЦПФР.

3. Мінфіном України.

4. Фондова біржа.

40. *Основним завданням ДКЦПФР є:*

1. Здійснення державного регулювання та контролю за випуском і обігом цінних паперів та їх похідних на території України.

2. Встановлювати за погодженням з Кабінетом Міністрів України плату за видачу спеціальних дозволів, надання інформації за запитами юридичних та фізичних осіб із силелувастія отриманих коштів відповідно до законодавства.

3. Здійснювати контроль за діяльністю фондової біржі на території України.

41. *Емісія акцій може здійснюватись у зв'язку з:*

1. Формуванням статутного фонду емітента.
2. Рішенням ДКЦПФР.
3. Інфляційними процесами у сфері цінних паперів.
4. Акумуляванням акцій попередніх емісій.

42. *Право власності на акції, придбані в ході їх розповсюдження шляхом передплати виникає:*

1. З моменту їх зарахування на рахунок акціонера у зберігача.
2. Після відкриття емісійного рахунку.
3. Після перерахування відповідної кількості акцій з емісійного рахунку на рахунки цінних паперів.

43. *Яке питання не є питанням виключної компетенції загальних зборів, що може бути делеговане іншим органам товариства:*

1. Внесення змін у статут товариства.
2. Затвердження річних результатів діяльності товариства, включаючи його дочірні підприємства.
3. Винесення рішень про притягнення до майнової відповідальності посадових осіб, органів управління товариства.
4. Створення, реорганізація і ліквідація дочірніх підприємств, філій, представництв, затвердження їхніх статутів і положень.

44. *Основною функцією мандатної комісії є:*

1. Підрахунок голосів на загальних зборах.
2. Підготовка текстів нормативних актів і проектів рішень, що підлягають затвердженню загальними зборами.
3. Реєстрація акціонерів та їх представників, що не прибули на збори, перевірка їх повноважень і визначення наявності або відсутності кворуму.

45. *Яке з питань може бути включене до порядку денного загальних зборів акціонерів в такому вигляді:*

1. Про регламент загальних зборів акціонерів.
2. Про організаційні питання.
3. Про порядок збільшення (зменшення) статутного фонду.
4. Про затвердження Положення про посадових осіб акціонерного товариства.

46. *Для участі у загальних зборах готується список акціонерів:*

1. Реєстратором.
2. Депозитарієм цінних паперів.
3. Реєстратором і депозитарієм цінних паперів.
4. Торговцями цінних паперів.

47. *Згідно чинного законодавства, в який термін має бути опубліковане повідомлення про проведення загальних зборів акціонерів:*

1. Не раніше як за 30 днів до дати проведення.

2. Не пізніше як за 45 днів до дати проведення.
3. Не раніше як за 45 днів до дати проведення.
4. Не пізніше як за 30 днів до дати проведення.

48. В якому з друкованих офіційних видань опубліковане повідомлення не має правової основи:

1. Урядовий кур'єр.
2. Цінні папери України.
3. Фондовий ринок.
4. Голос України.

49. З яких питань рішення загальних зборів акціонерів приймається простою більшістю голосів:

1. Зміна статуту підприємства.
2. Ухвалення рішення про припинення діяльності товариства.
3. Ухвалення рішення про випуск акцій на суму, що перевищує 1 млн.

ЄВРО.

4. Створення і припинення діяльності дочірніх підприємств, філій і представництв товариства.

50. Загальні збори акціонерів вважаються повноважними, якщо на них присутні акціонери, що мають:

1. Більше 50% голосів.
2. Більш як 60% голосів.
3. Більш як 70% голосів.
4. Більш як 75% голосів.

51. Позачергові загальні збори акціонерів обов'язково мають бути скликані у випадку:

1. Неплатоспроможності товариства.
2. Неплатоспроможності кредиторів.
3. Прийняття рішення спостережної ради.
4. Прийняття рішення акціонерами, що володіють у сукупності до 10-ти процентів голосів.

52. Що із нижче викладеного не відноситься до виключної компетенції Спостережної ради:

1. Визначення умов оплати праці членів виконавчого органу.
2. Визначення аудитора (аудиторської фірми) товариства та затвердження умов договору, що укладатимуться з ним.
3. Прийняття рішення про не продаж або розповсюдження серед працівників викуплених товариством власних акцій.
4. Прийняття рішення про використання майна та інших активів товариства з метою погашення поточної заборгованості.

53. У якому випадку акціонер може бути позбавлений права на управління:

1. При володінні акціями, на загальну суму менше 1% голосів.
2. Якщо у власності присутні лише прості акції.
3. Якщо у власності лише привілейовані акції.
4. При володінні акціями лише у бездокументній формі.

54. ДКЦПФР накладає на юридичних осіб штрафи у розмірі 10000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян:

1. За діяльністю на ринку цінних паперів без спеціального дозволу (ліцензії), одержання якого передбачено чинним законодавством.
2. За неподання, невчасного подання або подання за відомо недостовірної інформації.
3. На випуск та розміщення незареєстрованих цінних паперів, відповідно до чинного законодавства.

55. Відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності, власні кошти товариства включають:

1. Акціонерний капітал (статутний фонд) та нерозподілені прибутки.
2. Банківські кредити; кошти не виплачені постачальниками за придбані у них товари; кошти, що залучені шляхом випуску облігацій.
3. Акціонерний капітал (статутний фонд) та емісія додаткової кількості акцій.
4. Нерозподілений прибуток та кошти, що залучені шляхом випуску облігацій та банківські кредити.

56. Товариство має право збільшити розміри статутного фонду шляхом:

1. Банківських кредитів та інших позик.
2. Обміну акцій на облігації.
3. Емісії додаткової кількості акцій.

57. Згідно до міжнародних стандартів фінансової звітності, нерозподілений прибуток товариства дорівнює:

1. Прибутку АТ після сплати податку за мінусом відрахувань до резервного фонду та сплати дивідендів.
2. Прибутку АТ після сплати податку за мінусом відрахувань до резервного фонду без оплати дивідендів.
3. Прибутку АТ після сплати податків за мінусом сплати дивідендів.

58. Якщо через відсутність кворуму установчі збори не відбулися, то:

1. Протягом двох тижнів скликаються повторні установчі збори, а якщо при повторному скликанні установчих зборів не буде забезпечено кворуму, то акціонерне товариство вважається таким, що не відбулося.
2. Необхідно скликати повторні установчі збори, але не пізніше двох місяців з моменту завершення підписки на акції і визнаються правочинними, якщо в них беруть участь особи, що підписалися більш як на 50% акцій, на які приведено підміну.

3. Регулятивна система України не містить певних вимог щодо проведення установчих зборів.

59. Особливості формування статутних фондів є:

1. Внески у вигляді грошових коштів та основних фондів, які надають корпоративні права, не оподатковуються ні податком на прибуток, ні податком на додану вартість.

2. Майно, яке завозиться в статутний фонд підприємств з іноземними інвестиціями у вигляді господарських товариств, звільняється від сплати ввізного мита.

3. При використанні основних фондів при виробничій діяльності, які були передані в статутний фонд, амортизаційні відрахування з них знімаються.

4. Всі попередні відповіді правильні.

60. Найчастіше формою реструктуризації використовуються:

1. Поділ підприємства на окремі господарючі суб'єкти.

2. Зміни у цінних паперах: конвертація та анулювання акцій, їх види товариствам.

3. Бізнес-план у розвитку підприємства.

4. Бізнес-план функціонування підприємства.

61. Довірче товариство:

1. Являє собою форму, яка здійснює представницьку діяльність відповідно до договору, укладеного з довірцями майна щодо реалізації їх прав власників.

2. Здійснює такі послуги для юридичних осіб: розпорядження майном, управління голосуючими акціями, агентські послуги.

3. Для фізичних осіб здійснює управління їх майном і корпоративними правами.

4. Щодо майна громадян здійснює функції збереження та представницькі послуги.

5. Має додаткову відповідальність, тобто учасники довірчого товариства відповідають за його зобов'язаннями своїми внесками до статутного фонду, а при недостатності цих коштів – додатково належним їм майном у кратному розмірі до часток їх учасників.

6. всі відповіді вірні.

62. Поняття „значна майнова угода” означає:

1. Її кількісне вираження у кожному акціонерному товаристві буде своє і залежатиме від його розмірів.

2. Потребує чіткого визначення вартість майна, що є об'єктом значної угоди і органу корпоративного управління, який повинен визначити її та регламентувати порядок здійснення.

3. Досить часто в положення закладається вимога щодо рішення про здійснення значної майнової угоди, вартість якої становить 25-50% балансової вартості активів акціонерного товариства на дату прийняття рішення про її здійснення.

4. Всі відповіді вірні.

63. *Внутрішньокорпоративні положення затверджуються:*

1. Загальними зборами акціонерів.
2. Радою товариства.
3. Виконавчим органом товариства.
4. Частина положень лише загальними зборами акціонерів, частина – радою товариства, а інші – правлінням товариства.

64. *Резервний фонд акціонерного товариства:*

1. Має фіксовану величину.
2. Має нижню межу, тобто менш як 20% статутного фонду.
3. Має фіксовану верхню межу.

Тема 4. «Управління проектами»

1. *Проект — це:*

1. План довгострокових фінансових вкладень.
2. Бізнес-план.
3. Завдання з певними вихідними даними й плановими результатами (цілями), що зумовлюють спосіб його вирішення.

4. Задум (завдання, проблема) та необхідні засоби його реалізації з метою досягнення бажаного економічного, технічного, технологічного чи організаційного результату.

2. *До головних ознак проекту не відносяться:*

1. Обмеженість у часі.
2. Обмеженість ресурсів.
3. Складність.
4. Неповторність.

3. *Визначення мети проекту не передбачає:*

1. Визначення результатів діяльності на певний строк.
2. Обмеження ресурсів проекту.
3. Кількісної оцінки проекту.
4. Визначення умов, за яких результати проекту можуть бути досягнуті.

4. *До стадій життєвого циклу управління проектом не відносяться:*

1. Зародження.
2. Зростання.
3. Оцінка проекту.
4. Завершення проекту.

5. На стадії зародження проекту здійснюється:

1. Планування та контроль.
2. Управління ризиком.

3. Управління організаційною структурою.

4. Проектний аналіз за аспектами.

6. Основними критеріями прийняття проекту є:

1. Технічна та технологічна можливість його реалізації.

2. Довгострокова життєздатність.

3. Економічна ефективність.

4. Організаційне та адміністративне забезпечення.

7. Функція, яка забезпечує фінансовий контроль завдяки накопиченню, аналізу та складанням звіту по витратах проекту, називається:

1. Управління обсягом.

2. Управління якістю.

3. Управління часом.

4. Управління вартістю.

8. Аналіз можливості реалізації проекту не передбачає відповіді на запитання про:

1. Відповідність звичаям і традиціям.

2. Політичну ситуацію.

3. Обмінний курс валют.

4. Рівень попиту на продукцію.

9. При проведенні технічного аналізу не передбачаються:

1. Оцінка компонентів проекту.

2. Аналіз розташування проекту.

3. Розгляд процедур укладення контрактів.

4. Аналіз витрат і вигод.

10. При проведенні комерційного аналізу не передбачається розгляд:

1. Графіка поставок.

2. Доступності та якості потрібних ресурсів.

3. Форм розрахунків та виконання поставок.

4. Законодавчих обмежень.

11. При проведенні фінансового аналізу не розглядаються:

1. Обґрунтованість фінансових прогнозів.

2. Достатність оборотного капіталу.

3. Доцільність використання національних ресурсів.

4. Забезпеченість платоспроможності за кредитами.

12. Економічний аналіз не дозволяє оцінити:

1. Чи виправдано використання проектом національних ресурсів.

2. Можливості фінансування за рахунок різних джерел.

3. Вигоди суспільства в цілому в результаті реалізації проекту.

4. Необхідні стимули для різних учасників проекту.

13. *Грошовий потік — це:*

1. Різниця між грошовими надходженнями і витратами.
2. Витрати матеріальних, фінансових та інтелектуальних ресурсів з метою одержання доходів.
3. Капітальні вкладення.
4. Кошти, вкладені в об'єкти розвитку.

14. *Показник чистої теперішньої вартості відображає:*

1. Відношення суми дисконтованих вигід до суми дисконтованих витрат.
2. Різницю між дисконтованими сумами грошових надходжень і витрат, які виникають при реалізації проекту.
3. Норму дисконту, за якою проект вважається економічно доцільним.
4. Міру зростання цінності фірми в розрахунку на одну грошову одиницю інвестицій.

15. *Внутрішня норма дохідності (IRR) відображає:*

1. Відтік або приплив грошових коштів по кожному року.
2. Граничне значення коефіцієнта дисконтування, що розподіляє інвестиції на прийнятні і неприйнятні.
3. Приріст цінності фірми в результаті реалізації проекту.
4. Ставку дисконту, за якою проект не збільшує і не зменшує вартість фірми.

16. *Процес розробки планів охоплює такі етапи проектного циклу:*

1. Створення концепції проекту.
2. Вибір стратегічного рішення щодо виконання проекту і розробка деталей проекту.
3. Виконання робіт.
4. Завершення проектів.

17. *За ступенем охоплення робіт плани поділяються на:*

1. Поточні та оперативні.
2. Зведені і детальні.
3. Короткострокові, середньострокові та довгострокові.
4. Прості, мультиплани та мегаплани.

18. *Для досягнення ефективності функцій контролю звіти мають містити такі позиції:*

1. Кошторисну вартість (для порівняння фактичних і прогнозованих результатів).
2. Фактичні результати на певну дату або період.
3. Відхилення.
4. Причини, що визначають фактичний і прогнозований процес реалізації проекту.

19. Який з процесів контролю не належить до допоміжних:

1. Контроль виконання плану проекту.
2. Підтвердження досягнення цілей.
3. Підтвердження якості.
4. Контроль та моніторинг ризиків.

20. До зовнішніх джерел змін проекту належить:

1. Зміна системи оподаткування.
2. Зміна графіків постачань матеріалів.
3. Зміна джерел фінансування проекту.
4. Реконструкція підприємства для досягнення цілей проекту.

21. Який з наступних підходів не застосовується при структуризації проекту:

1. За життєвим циклом проекту.
2. За компонентами продукту.
3. Функціональний підхід.
4. Лінійний підхід.
5. За відповідальністю.

22. Яке з перерахованих завдань не належить до процесу структуризації проекту:

1. Поділ проекту на блоки, що підлягають управлінню.
2. Розподіл відповідальності за елементами проекту й визначення зв'язку робіт із структурою організації (ресурсами).
3. Точне оцінювання необхідних витрат (коштів, часу і матеріальних ресурсів).
4. Створення єдиної бази для планування, упорядкування кошторисів і контролю за витратами.

23. Дві ієрархічні схеми, які між собою пов'язані як ієрархія виробів та ієрархія робіт (нижній рівень відповідає пакетам робіт, які необхідні при розробці сіткового графіка), називаються:

1. Дерево цілей.
2. Дерево робіт.
3. Дерево ризиків.
4. Матриця відповідальності.

24. Який з елементів не належить враховувати при поєднанні структур проекту:

1. Робочу структуру проекту.
2. Організаційну структуру проекту.
3. Облік витрат.
4. Описання робочих пакетів.

25. Який з перерахованих типів оцінки календарного плану не використовується для аналізу можливості реалізації проекту:

1. Екологічна оцінка.
2. Ресурсна оцінка.
3. Економічна оцінка.
4. Фінансова оцінка.

26. Який з наступних критеріїв не використовується з метою оптимізації календарного плану:

1. Мінімальна тривалість виконання проекту.
2. Мінімальна кількість змін.
3. Максимальна зайнятість у період економічного спаду.
4. Максимальна задоволеність замовника.

27. Сіткова (мережна) модель — це:

1. Інформаційно-динамічна модель, яка відображає взаємозв'язки між технічними елементами проекту.
2. Будь-які виробничі процеси чи інші дії, які призводять до досягнення певних результатів, подій.
3. Кінцеві результати попередніх робіт, що є моментом завершення планової дії.
4. Множина поєднаних між собою елементів для опису технологічної залежності окремих робіт і етапів майбутніх проектів.

28. Яка із перелічених процедур не є завданням контролю проектної діяльності:

1. Оцінка відхилень за певними критеріями.
2. Моніторинг (спостереження за реалізацією проекту).
3. Виявлення відхилень від цілей реалізації проекту за допомогою критеріїв.
4. Які фіксують у календарних планах.
5. Обґрунтування необхідності змін.

29. Залежно від необхідної точності розрізняють такі технології оцінки виконання проекту:

1. Контроль у момент завершення робіт.
2. Контроль у момент готовності робіт на 50%.
3. Контроль у заздалегідь визначених точках проекту.
4. Регулярний оперативний контроль.

30. Звіт не повинен включати такий пункт як:

1. Кошторисну вартість.
2. Фактичні результати.
3. Прогнозні результати.
4. Причини відхилень.

31. Виконання або невиконання яких-небудь контрольних етапів називаються:

1. Якісним прогресом.
2. Кількісним прогресом.

3. Фінансовим прогресом.
4. Календарним прогресом (регресом).

32. *Технології поточного контролю включають:*

1. Контроль на момент закінчення робіт.
2. Контроль в момент 50 % готовності робіт.
3. Контроль в момент заздальгідь у встановлених певних точках проекту.
4. Регулярний оперативний контроль.

33. *Для кількісної оцінки ризиків використовується показник:*

1. Термін окупності.
2. Коефіцієнт трансформації.
3. Точка беззбитковості.
4. Середньоквадратичне відхилення.

34. *Відмова від певної діяльності чи істотна (радикальна) її трансформація, у результаті якої ризик зникає, називається:*

1. Скасуванням ризику.
2. Запобіганням та контролюванням ризику.
3. Страхуванням ризику.
4. Поглинанням ризику.

35. *Поглинання ризику — це:*

1. Відмова від певної діяльності чи істотна (радикальна) її трансформація, у результаті якої ризик зникає.

2. Коли учасники мають змогу ефективно впливати на чинники ризику і зменшувати можливість настання негативних подій.

3. Зменшення збитків від діяльності за рахунок фінансової компенсації з боку страхових фондів.

4. Спосіб діяльності, коли при матеріалізації ризику збитки повністю несе його учасник (учасники).

36. *Інструменти управління проектними ризиками, відповідно до яких створюються резервні фонди окремих учасників проектної діяльності та проекту загалом, застави в різноманітних формах є:*

1. Організаційними.
2. Технічними.
3. Фінансовими.
4. Договірні-правовими.

37. *Метод зниження ризику, який передбачає систему відшкодування витрат страхувальниками при виникненні страхових випадків із спеціальних страхових фондів називається:*

1. Розподіл ризику між учасниками проекту.
2. Страхування.
3. Резервування коштів на покриття непередбачених витрат.

4. Нейтралізація часткових ризиків.

38. *До попереджувальних витрат, пов'язаних із забезпеченням якості, належать:*

1. Витрати на інспекційні перевірки, лабораторний і інспекційний контроль.
2. Витрати на відбракування, ремонт тощо.
3. Витрати на забезпечення якості проекту, навчання персоналу тощо.
4. Витрати на повернення продукції, задоволення скарг споживачів, необхідні заходи у відповідь.

39. *Який із наступних перелічених елементів не належать до процесу управління якістю проектів:*

1. Основні положення, що передбачають узгодження інтересів замовника та команди проекту.
2. Забезпечення якості.
3. Контроль якості.
4. Стратегічне планування.

40. *Основним положенням концепції системного управління якістю проектів є:*

1. Кожен учасник проекту причетний (у певних межах) до якості проекту загалом.
2. Комплексне управління якістю проекту.
3. Відповідальність за стан якості проекту несе лабораторія підприємства.
4. Проект є цілісною системою, якою необхідно управляти.

41. *Для якої стадії проекту з метою організації контролю якості необхідний дозвіл пусконаладжувальної організації та приймальної комісії:*

1. Доінвестиційної.
2. Розробки проекту.
3. Реалізації.
4. Здачі об'єкта.

42. *Який з наступних перелічених елементів не висвітлюється в Програмі забезпечення якості проекту:*

1. Організаційна структура, у межах якої буде реалізовуватися дана програма.
2. Розрахунок прибутку від проекту за умов дотримання всіх стандартів якості.
3. Перелік практичних заходів для досягнення необхідних показників якості.

4. Повноваження осіб, що забезпечують організацію виконання намічених програмою заходів.

43. *Види контролю якості за місцем у технологічному процесі класифікуються на:*

1. Ізуальний та інструментальний.
2. Вхідний, операційний та приймальний.
3. Безперервний та вибірковий.
4. Самоконтроль та контроль з боку працівників технічних служб.

44. *Найважливішою складовою контролю якості проекту є:*

1. Контроль розробки проектної документації.
2. Технічна інспекція.
3. Контроль графіку постачання устаткування, конструкцій і матеріалів.
4. Реєстрація заходів забезпечення якості.

45. *Технічну інспекцію на підприємстві здійснює:*

1. Директор.
2. Майстер цеху безпосередньо у процесі виробництва.
3. Інспектор постачальника.
4. Відділ технічного контролю.

46. *Який із наступних суб'єктів господарювання не приймає участі у проведенні конкурсних торгів (тендерів) по проекту:*

1. Замовник.
2. Організатор торгів.
3. Аналітик торгів.
4. Тендерний комітет.

47. *Закупівля у одного виконавця застосовується у разі:*

1. Відсутності конкуренції (з технічних причин) на товари, роботи чи послуги, які можуть бути поставлені (виконані) лише певним виконавцем, і при цьому немає альтернативи.

2. Наявності великої кількості бажаючих прийняти участь у торгах.
3. Існування значного діапазону цін на ринку на необхідні замовнику товари.
4. Закупівлі технічно складних товарів, щодо яких необхідно провести переговори з постачальниками щодо технічних умов і вимог.

48. *Якщо товари, роботи чи послуги через їх складний або спеціалізований характер можуть бути запропоновані обмеженою кількістю виконавців виключно після проведення процедури попередньої кваліфікації, то використовується закупівля шляхом таких процедур:*

1. Відкритих торгів.
2. Закритих торгів (з обмеженою участю виконавців).

3. Двоступневих торгів.
4. Запиту цінових пропозицій (котирувань).

49. *Договір про закупівлю набуває чинності:*

1. З моменту його підписання замовником та учасником торгів, визначеним переможцем процедури закупівлі.

2. З моменту усної погодженості між замовником та постачальником.
3. З моменту підписання тендерної документації.
4. З моменту укладання договору.

50. *Формуючи команду, проект-менеджер намагається:*

1. Обрати декількох лідерів, які б координували реалізацію проекту.
2. Об'єднати всіх членів команди загальною метою й завданням.
3. Індивідуалізувати кожного члена команди.
4. Підсилити конкуренцію між членами команди.

51. *До основних організаційних проблем, які вирішує проект-менеджер, належать:*

1. Встановлення заробітної плати учасникам проекту.
2. Створення професійно-стимулюючого оточення.
3. Забезпечення групи кваліфікованим технічним персоналом.
4. Залучення підтримки керівництва.

52. *Вдале забезпечення поточного процесу контролю, своєчасного виконання графіків і плану, завершення кожної стадії життєвого циклу проекту характеризує наступну рису проект-менеджера:*

1. Спроможність до розв'язання проблем та орієнтація на результат.
2. Впевненість в собі.
3. Перспективність, стратегічне мислення.
4. Комунікабельність, зацікавленість у людях.
5. Уміння вести переговори.

53. *Проект-менеджер при офіційних переговорах по контракту і при неформальних переговорах з учасниками проекту приймає точку зору іншої сторони, але до певної межі. В такій ситуації він використовує наступний метод управління конфліктом:*

1. Ухилення.
2. Пристосування.
3. Компромісу.
4. Вирішення проблем.

54. *При визначенні доцільності інвестиційного проекту, обирається проект, для якого:*

1. Внутрішня ставка доходу менша від середньозваженої вартості капіталу.

2. Внутрішня ставка доходу перевищує середньозважену вартість капіталу.
3. Внутрішня ставка доходу дорівнює середньозваженій вартості капіталу.
4. Внутрішня ставка доходу перевищує або дорівнює середньозваженій вартості капіталу.

Тема 5. «Управління якістю»

1. Цикл Демінга включає такі функції управління якістю:
 1. Планування якості, забезпечення якості.
 2. Виконання, контроль результатів.
 3. Контроль результатів, поліпшення якості.
 4. Коригуючі дії, планування, контроль результатів, виконання.
2. Перші найбільш цілісні теоретичні положення про рушійні сили конкурентної боротьби з'явилися:
 1. На початку XVII ст.
 2. У середині XVIII ст.
 3. На початку XIX ст.
 4. У середині XX ст.
3. Теоретичні засади моделі досконалої конкуренції закладено:
 1. Д. Рікардо.
 2. А. Смітом.
 3. Дж. С. Міллем.
 4. А. Маршалл.
4. Основи теорії нової моделі конкуренції – монополістичної закладено:
 1. Д.Рікардо.
 2. І. Шумпетер, Ф. А. Хайек.
 3. А. Маршалл.
 4. А. Смітом.
5. Функція конкуренція, яка проявляється в обмеженні економічної потужності кожного підприємства (якщо монополіст може призначати єдино можливу ціну, то конкуренція надає покупцеві можливість вибору серед декількох продавців) - це функція:
 1. Функція регулювання.
 2. Функція розподілу.
 3. Функція контролю.
 4. Функція планування.
6. Ринкова ситуація, за якої відносно велика кількість невеликих виробників пропонують схожу, але не ідентичну продукцію. Кожне підприємство даного середовища задовольняє невелику частку ринкового попиту на продукцію, який реалізує підприємство. Це конкурентне середовище:

1. Досконалої конкуренції.
2. Монополістичної конкуренції.
3. Олігополії.
4. Монополії.

7. Компанії прагнуть до того, щоб їхні підприємства повністю відповідали стандартам, встановленим їх основними конкурентами, - технічним прийомам, технологіям, методам організації виробництва провідних підприємств галузі. Мова йде про компанії...

1. Першого рівня конкурентоспроможності.
2. Другого рівня конкурентоспроможності.
3. Третього рівня конкурентоспроможності.
4. Четвертого рівня конкурентоспроможності.

8. Відповідно до Закону України "Про захист економічної конкуренції" суб'єкт господарювання займає монополічне (домінуюче) становище на ринку товару, якщо:

1. На цьому ринку у нього немає жодного конкурента.
2. Його частка на ринку товару перевищує 40 відсотків, якщо він не доведе, що зазнає значної конкуренції.
3. Його частка на ринку товару становить менше 35 відсотків, але він не зазнає значної конкуренції.
4. Сукупна частка не більше ніж двох суб'єктів господарювання, яким на одному ринку належать найбільші частки на ринку, перевищує 50 відсотків.

9. Спростування неправдивих, неточних або неповних відомостей – це вид відповідальності:

1. За вчинення дій, визначених Законом як недобросовісна конкуренція.
2. У разі встановлення факту неправомірного використання чужих позначень, рекламних матеріалів, упаковки.
3. У разі виготовлення і реалізації контрафактної продукції.
4. У разі встановлення факту дискредитації господарюючого суб'єкта (підприємця).

10. В основі виокремлення параметричних, товарних, марочних конкурентів та конкурентів бажань лежить така класифікаційна ознака, як:

1. Тип потреб, що задовольняються на ринку продукції основних фірм-конкурентів.
2. Характер впливу діяльності конкурента на підприємство.
3. Тип споживачів і товарів, що їм пропонуються.
4. Різниця у продукції.

11. Чи вірним є твердження, що встановлення стратегічної групи конкурентів зводиться до визначення відмінностей між ними, де найважливішим критерієм є розмір ринкової частки підприємств?

1. Так.
2. Ні.

3. Завжди.
4. За певних умов.

12. *Конкурентна перевага являє собою:*

1. Сукупність навичок і технологій, яка базується на явних та прихованих знаннях, забезпечує формування цінностей у системі клієнта, є оригінальною по відношенню до конкурентів і відкриває доступ до нових ринків.
2. Суму, яку покупці згодні сплатити за товар або послуги, що пропонує виробник.
3. Аналіз розвитку світової практики досягнення підприємствами комерційного успіху.
4. Концентрований прояв переваги над конкурентами в різних сферах (видах) діяльності підприємства.

13. *До особливостей ключових компетенцій слід віднести:*

1. Ключові компетенції рідко спираються на досвід або діяльність лише одного відділу.
2. Наявність ключових компетенцій не забезпечує базису для стійкої конкурентної позиції підприємства на ринку.
3. Для перетворення ключової компетенції фірми в конкретні можливості, що забезпечать довгострокову конкурентну перевагу, фірма повинна вкласти в їх створення і зміцнення більше зусиль, засобів і праці, ніж суперники.
4. Оскільки потреби клієнтів і ринкові умови змінюються часто і не передбачуваним чином, то компетенції фірми мають бути достатньо гнучкими і широкими, щоб відповідати будь-яким вимогам майбутнього.

14. *Внутрішні конкурентні переваги включають:*

1. Виробничі — продуктивність праці, економність витрат, раціональність експлуатації основних фондів, забезпеченість матеріально-технічними ресурсами, без-дефектність.
2. Управлінські – ефективність і результативність діючої системи менеджменту, ефективність управління оборотними засобами, якістю, виробничими, закупівельними та збутовими процесами, дієвість системи мотивування персоналу.
3. Кваліфікаційні – професійність, майстерність, активність, творчість персоналу, схильність до нововведень.
4. Організаційні — сучасність, прогресивність, гнучкість, структурованість наявної організаційної структури.

15. *До зовнішніх конкурентних переваг підприємства можна віднести наступні:*

1. Якісні – рівень якості продукції за оцінками споживачів.
2. Цінові — рівень ринкової влади підприємства та можливості зміни цін.

3. Збутові - портфель замовлень, прийоми та методи розподілу продукції.

4. Комунікаційні — канали і способи розповсюдження інформації про підприємство, наявність і використання зворотного зв'язку.

16. *Формування конкурентної переваги, виходячи з основних положень концепції “ланцюга створення вартості”, повинно передбачати рішення таких завдань:*

1. Забезпечення ефективної між-функціональної координації.
2. Погодження з впливом зовнішніх чинників.
3. Оптимізація рівня виконання базисних функцій.
4. Скорочення допоміжних функцій або переведення їх в розряд основних.

17. *Стратегічна зона господарювання має певні кількісні та якісні характеристики:*

1. Динамічні характеристики ринку (стабільний, зростаючий тощо).
2. Конкурентна позиція підприємства в сегменті.
3. Очікуваний обсяг продажу в поточному та перспективному періоді.
4. Місткість СЗГ, що обмежується обсягами поточного попиту.

18. *Для виділення СЗГ застосовують такі параметри:*

1. Перспективи рентабельності виробництва продукції в даній СЗГ.
2. Перспективи зростання в даній СЗГ.
3. Очікуваний рівень нестабільності внутрішнього середовища.
4. Очікуваний рівень нестабільності зовнішнього середовища.

19. *Аналіз стратегічних зон господарювання дозволяє вирішити завдання:*

набір.

1. Визначення шляхів взаємодії між СЗГ, включених в перспективний набір.

2. Визначення засобів захисту стратегічного перспективного набору від руйнівного впливу несподіваних подій.

3. Визначення набору СЗГ, в яких підприємство буде діяти в перспективі.

4. Визначення напрямків діяльності по підготовці до використання сучасних виробничих технологій тощо.

20. *Найбільш типовими причинами новацій, що дають конкурентну перевагу, виступають:*

1. Поява нового сегменту галузі.
2. Зміна урядового регулювання.
3. Нові технології.
4. Нові або такі, що змінюються, запити споживачів.

21. *Що служить синонімом до поняття «конкурентна стратегія»?*

1. «Стратегія бізнесу».
2. «Маркетингова стратегія».

3. «Технологічна стратегія»;
4. «Портфельна стратегія».

22. В основі виокремлення стратегії агресорів, стратегії фірм, які займають сегменти з найкращими позиціями, стратегії «середніх» фірм, стратегії фірм, які займають сегменти з високою цінністю, стратегії оборонців лежить така класифікаційна ознака, як:

1. Конкурентні позиції та маркетингові спрямування.
2. Метод конкуренції фірми на цільовому ринку.
3. Стратегічний профіль фірми.
4. Вірна відповідь відсутня.

23. Якої конкурентної стратегії дотримується підприємство, що випускає товар з унікальними характеристиками і реалізує його на конкретному сегменті ринку:

1. Лідерство у витратах.
2. Зосередження на витратах.
3. Диференціація.
4. Зосередження на диференціації.

24. В якості базових стратегій формування конкурентної переваги М. Портер виокремив:

1. Стратегію лідерства у витратах.
2. Стратегію негайного реагування на потреби ринку.
3. Стратегію диференціації.
4. Стратегію зосередження.

25. Стратегія найменших сукупних витрат буде ефективною за наступних умов:

1. На ринку переважає цінова конкуренція.
2. Фірма має велику частку на ринку і можливості доступу до дешевих сировинних ресурсів.
3. Підвищення цін не означатиме втрату споживачами свого прибутку.
4. Попит на продукцію підприємства еластичний за ціною і є однорідним.

26. Перспективний для реалізації конкурентної стратегії диференціації ринок характеризується наступним:

1. Різноманітна структура попиту на продукцію.
2. Незначна частка витрат споживачів на придбання продукції в структурі їх бюджету.
3. Наявність широких можливостей виділення товарів на ринку, гарне сприйняття і висока оцінка продукції споживачами.
4. Нерозвиненість стратегії диференціації продукції в галузі.

27. Передумовами реалізації стратегія зосередження (фокусування) виступають:

1. Обмеженість можливостей підприємства щодо обслуговування всього ринку.

2. Державна підтримка діяльності підприємства;
3. Різноманіття споживачів по споживанню і цільовому використанню товару.
4. Відсутність спеціалізації конкурентів на конкретних сегментах ринку.

28. Г. Л. Азоев у процесі доповнення та розвитку концепції М. Портера запропонував принципово нову стратегію формування конкурентних переваг:

1. Стратегія зниження собівартості.
2. Стратегія впровадження інновацій.
3. Стратегія сегментування ринку.
4. Стратегія диференціації продукту.
5. Стратегія негайного реагування на потреби ринку.

29. Пошук нових груп споживачів і територіальних ринків, підготовка до моменту проникнення в галузь могутніх компаній з інших галузей - це можливі стратегії компаній, що працюють на...

1. Швидкозростаючих ринках.
2. Ринках в період уповільнення зростання.
3. Ринках у період застою.
4. На падаючих ринках.

30. Основними критеріями конкурентоспроможності товарів виступають:

1. Безпечність.
2. Доступність.
3. Достовірність.
4. Якість.

31. У процесі оцінки і управління конкурентоспроможністю необхідно враховувати інтереси обох суб'єктів ринкових відносин (споживачів і виробників). Це принцип.....:

1. Принцип квазістабільності ринкової кон'юнктури.
2. Принцип переважно раціональної поведінки суб'єктів ринку.
3. Принцип протилежності цілей і засобів.
4. Принцип оцінки з позиції певного суб'єкта ринку: виробника, продавця, споживача.

32. Під час оцінки рівня конкурентоспроможності перспективних розробок або імпоротної продукції, що вперше з'явилася на ринку найбільш доцільним є використання:

1. Методу експрес-аналізу.
2. Експертного методу.
3. SWOT-аналізу.

4. Матричного методу.

33. Абсолютний рівень якості того чи іншого виробу:

1. Знаходять шляхом обчислення вибраних для його вимірювання показників без їх порівняння з відповідними показниками аналогічних виробів.

2. Характеризує якість продукції об'єктивно, оскільки самі по собі абсолютні значення вимірників якості відображають ступінь відповідності товару сучасним вимогам і запитам споживачів.

3. Визначають, порівнюючи показники певної продукції з абсолютними показниками якості кращих аналогічних вітчизняних та зарубіжних зразків виробів.

4. Недостатньо характеризує якість продукції, оскільки самі по собі абсолютні значення вимірників якості не відображають ступінь відповідності товару сучасним вимогам.

34. До складових управління конкурентоспроможністю продукції відносять:

1. Управління обслуговуванням в процесі продажу та після-продажним сервісом.

2. Управління якістю.

3. Управління зовнішнім середовищем.

4. Управління витратами.

5. Управління фінансуванням та інвестиціями.

35. Основні підходи до управління якістю і конкурентоспроможністю продукції включають:

1. Інтеграційний підхід.

2. Маркетинговий підхід.

3. Системний підхід.

4. Функціональний підхід.

36. За класифікаційною ознакою "Місце виникнення" виділяють такі чинники конкурентоспроможності підприємства, як:

1. Незалежні.

2. Похідні.

3. Зовнішні.

4. Внутрішні.

37. За класифікаційною ознакою "Сфера походження" виділяють такі чинники конкурентоспроможності підприємства, як:

1. Науково-технічні.

2. Організаційно-економічні.

3. Соціальні.

4. Екологічні.

38. Мета управління конкурентоспроможністю підприємства полягає в:

1. Знищенні усіх реальних та потенційних ринкових суперників.

2. Забезпеченні прибутковості діяльності підприємства за будь-яких змін у його внутрішньому середовищі;

3. Забезпеченні життєздатності та сталого функціонування підприємства за будь-яких економічних, політичних, соціальних та інших змін у його зовнішньому середовищі.

4. Забезпеченні прибутковості діяльності підприємства за будь-яких змін у його зовнішньому середовищі

39. *Формування на підприємстві СУЯ дозволяє:*

1. Забезпечити випуск продукції, що відповідає найкращим світовим зразкам.

2. Виготовляти продукцію, яка є найбільш конкурентоспроможною на ринку.

3. Виготовляти продукцію, якість якої є стабільною та відповідає встановленим до неї вимогам.

4. Орієнтуватися на вимоги конкретного споживача.

40. *Які елементи СУЯ згідно з вимогами стандарту ISO 9001:2000 повинні документуватися під час її створення й підготовки до сертифікації:*

1. Система якості.

2. Відповідальність керівництва.

3. Управління ресурсами.

4. Контроль якості.

41. *До складу документації СУЯ належать:*

1. Настанова з якості.

2. Політика у сфері якості.

3. Оперативно-календарні плани.

4. Методики та процедури.

42. *Обов'язкова сертифікація проводиться на відповідність вимогам нормативної документації стосовно:*

1. Безпеки життя та власності громадян.

2. Захисту навколишнього середовища.

3. Взаємозамінності й відповідності продукції.

4. Метрологічних норм.

43. *Сертифікація системи якості полягає в:*

1. Проведенні поточного контролю якості.

2. Забезпечити випуск продукції, що відповідає найкращим світовим зразкам.

3. Отримання відгуку споживача про продукцію.

4. Підтвердження відповідності системи якості визначеним вимогам.

44. *При створенні системи менеджменту якості можуть використовуватись наступні групи стандартів:*

1. SA 8000.

2. ISO 9000; ДСТУ ІСО 9000.
3. QS 9000.
4. EN 45000.

45. Які елементи СУЯ, згідно з вимогами стандарту ISO 9001-2000р. повинні документуватись при її створенні і підготовкою до сертифікації:

1. Система якості.
2. Контроль якості.
3. Випуск продукції.
4. Вимірювання, аналіз, покращання.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

Нормативно-правові акти

1. Закон України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 48. – С 409.
2. Закон України «Про джерела фінансування органів державної влади» від 20.06.1999 р. №783-XIV // Уряд. курер. – 1999. – № 165.
3. Закон України «Про звернення громадян» від 02.10.96 р. № 393/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 47. – С.256.
4. Закон України «Про інформацію» від 12 жовт. 1992 р. № 2657-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 48. – С.650.
5. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 24. – С.170.
6. Закон України «Про місцеві державні адміністрації» від 9 квіт. 1999 р. № 586-XIV // Офіц. вісник України. – 1999. – № 18. – С.190.

Основні джерела

7. Атаманчук Г.В. Теория государственного управления : ОКЛ / Г.В. Атаманчук. – 2-е изд. дополн. – М. : Омега-Л, 2004. – 584с.
8. Бакуменко В.Д. Формування державно-управлінських рішень : проблеми теорії, методології, практики : монографія / В.Д. Бакуменко. – К. : Вид-во УАДУ, 2000. – 328с.
9. Василенко И.А. Государственное управление в странах Запада : США Великобритания, Франция, Германия: учеб пособ. / И.А. Василенко. – 2-е изд., перераб. и доп. – М. : Логос, 2000. – 200с.
10. Мельник А.Ф. Державне управління: підруч. / АФ. Мельник, О.Ю. Оболенський, А.Ю. Васіна; за ред. А.Ф. Мельник. – К. : Знання, 2009. – 582с.
11. Державне управління : навч. посіб. / В.Я. Малиновський. – Луцьк, 2000. – 558 с.
12. Державне управління та державна служба : словник-довідник / О.Ю. Оболенський. – К. : Київ. нац. екон. ун-т, 2005. – 208с.
13. Державне управління в Україні: централізація і децентралізація: монографія / кол. авт.; відп. ред. проф. Н.Р. Нижник. – К. : УАДУ при Президентові

України, 1997. – 448с.

14. Дзюндзюк В.Б. Ефективність діяльності публічних організацій : монографія / В.Б. Дзюндзюк. – Х. : Хар. РІ УАДУ «Магістр», 2003. – 236с.

15. Чиркин В.Е. Публичное управление: учеб. / В.Е. Чиркин. – М. : Юристь, 2004. – 475с.

Додаткові джерела

16. Державне управління: теорія і практика / за ред. Авер'янова В.Б. — К. : Юрінком Інтер, 1998 — 432с.

17. Соловьев В.С. Теория социальных систем : монография / В.С. Соловьев // в 3-х томах. — Новосибирск, 2005. — 480с.

18. Новіков Б.В. Основи адміністративного менеджменту: навч. посіб. / Б.В. Новіков, Г.Ф. Сініок, П.В. Круш. – К. : Центр навч. літер., 2004. – 560с.

19. Зеркин Д.П. Основы теории государственного управления: ОКЛ / Д.П. Зеркин, В.Г. Игнатов // изд. 2-е, доп. и перераб. — М. : ИКЦ «МарТ»; Ростов н/Д : изд-ий центр «МарТ», 2005. — 512с.

20. Козбаненко В.А. Государственное управление : учеб. пособ. / В.А. Козбаненко // в 2-х томах. — М. : «Статус», 2002. – 366с.

21. Шамхалов Ф. Теория государственного управления / Ф. Шамхалов. — М. : ЗАО «Издательство «Экономика», 2002. — 638с.

Ресурси мережі Internet

22. <http://www.rada.gov.ua> – Сервер Верховної Ради України.

23. <http://www.nau.kiev.ua> – Нормативні акти України.

А. МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ

1. Бусыгин А.В. Эффективный менеджмент : учеб. / А.В. Бусыгин. – М. : Финпресс, 2000. – 674с.

2. Лепейко Т.І. Реінжиніринг бізнес-процесів : навч.-практ. посіб. / Т.І. Лепейко, А.В. Котлик. – Х. : 2009. – 79с.

3. Мошек Г.Є. Менеджмент підприємства : підруч. / Г.Є. Мошек. –К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2003. – 371с.

4. Осовська Г.В. Менеджмент організацій : навч. посіб. / Г.В. Осовська, О.А. Осовський. – К. : Кондор, 2009. – 860с.

Б. КОРПОРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ

5. Задихайло Д.В. Корпоративне управління : навч. посіб. / Д.В. Задихайло, О.Р. Кібенко, Г.В. Назарова. – Х. : Еспада, 2003. – 688с.

6. Козаченко А.В. Корпоративное управление : учеб. / А.В. Козаченко, А.Е. Воронкова. – К. : Либра, 2004. – 368с.

7. Кныш М.И. Стратегическое управление корпорациями / М.И. Кныш, В.В. Пучков, Ю.П. Тютиков. – СПб. : Культ Информ Пресс. – 2002. – 239с.

8. Небова М.І. Теорія корпоративного управління : вузлові питання : навч. посіб. / М.І. Небова. – К. : Центр навч. л-ри, 2004. – 295с.

9. Основы корпоративного управления : учеб. пособ. / В.И. Россинский. –

Ростов н/Д : Феникс; Новосибирск : Сибирские соглашения, 2006. – 252с.

10. Храброва Й.А. Корпоративное управление : вопросы интеграции. Афффилированные лица, организационное проектирование, интеграционная динамика / Й.А. Храброва. – М. : АЛЬПИНА, 2000. – 238с.

11. Корпоративне управління: навч. посіб. / О.Є. Кузьмін, Л.І. Чернобай, А.О. Босак, О.С. Скибінський, М.В. Колісник, З.П. Гаталяк, О.В. Мукан. – Л. : Вид-во нац. ун-ту «Львівська політехніка», 2004. – 172с.

12. Закон Украины "О государственном регулировании рынка ценных бумаг в Украине" № 448/96-ВР от 30.10.1996.

13. Господарський кодекс України (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 18, № 19-20, № 21-22, стор. 144.)

В. УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ

1. Майк Грин. Управление изменениями : пер. с англ. / Майк Грин. - СПб. : ДК, 2007. – 360 с.

2. Виханский О.С. Менеджмент / О.С. Виханский, А.И. Наумов. –3-е изд. – М. : Гардарика, 2010. – 320 с.

3. Камерон К. Диагностика и изменение организационной культур / К. Камерон, Р. Куинн. СПб. : ПИТЕР, 2001. – 320 с.

4. Широкова Г.В. Управление организационными изменениями: учеб. пособ. / Г.В. Широкова. СПб. : Изд. дом С.-Петербур. гос. ун-та, 2005. – 432 с.

5. Сенге П. Танец перемен: новые проблемы самообучающихся организаций / П. Сенге, А. Клейнер, Ш. Роберте и др. – М. : 2003. – 624 с.

6. Харрингтон Д. Оптимизация бизнес-процессов. Документированный анализ, управление, оптимизация / Д. Харрингтон, К. Эсслис, Х. Нимвеген. – СПб. : 2002. – 320 с.

Г. УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ

1. Батенко Л.П. Управління проектами / Л.П. Батенко, О.А. Загородніх, В.В. Ліщинська. – К. : Київ. нац. екон. ун-т, 2003. – 231 с.

2. Клиффорд Ф. Грей. Управление проектами: практ. руководство / Ф.Грей Клиффорд, У. Ларсон Эрик: пер.с англ. – М.: Дело и сервис, 2003. – 528 с.

3. Тарасюк Г.М. Управління проектами: навч. посіб. / Г.М.Тарасюк. – К.: Каравела, 2004. – 344 с.

4. Тянь Р.Б. Управління проектами: підруч. / Р.Б. Тянь, Б.І. Холод, В.А. Ткаченко. – К. : ЦНЛ, 2003. – 224 с.

5. Управление проектами / И.И. Мазур, В.Д. Шапиро, Н.Г. Ольдерогге. – М. : Экономика, 2001. – 576 с.

6. Управление проектами : справ. для профес. / под ред. И.И. Мазура, В.Д. Шапиро. – М.: Высш. школа, 2001 – 875 с.

Д. УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ

1. Басовский Л.Е. Управление качеством / Л.Е. Басовский, В.Б. Протасьев. – М. : Инфра-М., 2002. – 212 с.

2. Кириченко Л.С. Основи стандартизації, метрології, та управління якістю / Л.С. Кириченко, Н.В. Мережко. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2001. – 446с.
3. Огвоздин В.Ю. Управление качеством. Основы теории и практики. Учеб. пособ. / В.Ю. Огвоздин. – М. : Дело и сервис, 2002. – 160 с.
4. Окрепилов В.В. Управление качеством: учеб. / В.В. Окрепилов. – СПб. : Наука, 2000. – 912 с.
5. Фомичев С.К. Основы управления качеством: учеб. пособ. / С.К. Фомичев, А.А. Старостина, Н.И. Скрыбина. – К. : МАУП, 2000. – 196 с.
6. Шаповал М.І. Менеджмент якості: підруч. / М.І. Шаповал. – 3-тє вид. – К. : Знання, КОО, 2007. – 471 с.
7. Адлер Ю. Вісім принципів, які змінюють світ / Ю. Адлер // Стандартизація, сертифікація, якість. – 2001. – № 4. – С. 47-54.
8. Внуков Ю. Стандартизація у сфері управління якістю / Ю. Внуков, Ю. Дорошенко, В. Дубровін // Стандартизація, сертифікація, якість. – 2001. – № 2. – С. 24-27.
9. Всеобщее управление качеством : учеб. / О.П. Глудкин, Н.М. Горбунов, А.И. Гуров, Ю.В. Зорин. Под ред. О.П. Глудкина. – М. : Горячая линия – Телеком, 2001. – 600 с.
10. Грищенко Ф. Управління якістю та забезпечення якості : оновлені стандарти серії ISO 9000 /Ф. Грищенко // Стандартизація, сертифікація, якість. – 2001. – № 4. – С. 44-46.
11. Огвоздин В.Ю. Управление качеством / В.Ю. Огвоздин. – М. : Дело и сервис, 2002. – 160 с.
12. Одноколов О. Засади прийняття та впровадження міжнародних стандартів в Україні / О. Одноколов, В. Тетера // Стандартизація сертифікація, якість. – 2001. – № 2. – С. 14-17.
13. Розова Н.К. Управление качеством / Н.К. Розова. – СПб. : Питер, 2002. – 224с.
14. Стандарти ISO 9000 у запитаннях та відповідях // Стандартизація, сертифікація, якість. – 2001. – № 4. – С. 39-43.
15. Федюкин В.К. Методы оценки и управления качеством промышленной продукции / В.К. Федюкин, В.Д. Дурнев, В.Г. Лебедев. – М. : 2001. – 328 с.